

Het was een historische bijeenkomst: Voor het eerste heeft een voltallig bestuur van een sportvereniging de workshop 'Bestuursstijlen' gevolgd. Als ontwerper van dit evaluatie-instrument past enige bescheidenheid en mogelijk heb ik het vooral rooskleurig willen ervaren, maar toch: het was een doorslaand succes. De 7 bestuursleden vonden de geschetste persoonlijke profielen goed herkenbaar. Zowel hun eigen typering waren raak en zetten aan tot reflectie ("jahaa, dat is eigenlijk wel zo ..."), maar ook werden de omschrijvingen van collega's als trefzeker gezien. Het bestuur was dan ook uiterst tevreden over de workshop. Zoals het een pilot betaamt werden ook waardevolle tips gegeven voor toekomstige toepassingen. En er werd meteen afgesproken snel een vervolgssessie te beleggen om de praktische verdieping in te duiken. Dat is er om begrijpelijke redenen niet meer van gekomen. Dus rest nu creatief huiswerk voor mij om dat in digitale vorm te gieten.

Hoe kwam het tot deze pilot?

Het plan was om op 23 maart, als onderdeel van het NOC*NSF-programma 'Week van Goed Sportbestuur', bestuurders van verenigingen en sportbonden en andere professioneel geïnteresseerden kennis te laten maken met de 'Bestuursstijlen'. Twee eerdere pilots met besturen van sportbonden (Nevobo en NTTB) hadden al de basis gelegd voor het doorontwikkelen van het instrument,

óók voor sportverenigingen. Hoewel diverse sportbestuurders op individueel niveau al kennis hadden gemaakt met mijn model, ontbrak nog een voltallig bestuur. En die ervaring zou een erg waardevol praktijkbeeld opleveren om juist ook in de Week van Goed Sportbestuur een breder toepassingsperspectief te kunnen schetsen. Daarom was ik erg blij toen een bestuur 'van een grotere sportclub' op mijn uitnodiging inging. Met dit verslag krijgt 'de buitenwereld' toch nog wat inzicht in de toegevoegde waarde van 'Bestuursstijlen' voor sportbesturen.

Keuze workshop

Vooraf was in overleg met voorzitter van de vereniging gekozen om de bestuursleden vooraf een (Excel-) vragenlijst in te laten invullen. Dat vraagt 10 minuten voorwerk en heeft als belangrijkste voordeel dat tijdens de workshop ook al ingegaan kan worden op de groepsdynamiek: wat is het plaatje van het bestuur als team? Daarnaast kunnen alle persoonlijke stijlvoorkeuren plenair besproken worden, wat zowel kwetsbaar is voor als dienstbaar aan de 'eenheid' binnen het bestuur. Maar een bestuur dat daar niet open voor staat zal ook minder behoefte hebben aan het toepassen van dit (of soortgelijk) instrument.

De bestuurders komen daardoor ook al vooraf meer in de focus van het onderwerp; en dat kan geen kwaad. Bovendien kan ik tijdens de workshop dan persoonlijke profielschetsen uitreiken die 'ter plekke' op herken-

baarheid (en mogelijke vragen) worden belezen.

Het kan ook *anders*. Het alternatief was geweest om ieder volledig onvoorbereid mee te nemen in het model en tijdens de workshop via een Quick Scan de stijlvoorkeuren te laten ontdekken. Dat biedt veel minder diepgang op teamgebied, wat in heterogene gezelschappen (open inschrijving; vertegenwoordigers van verschillende verenigingen) geen belemmering is.

Een behoedzaam bestuur

Ik vond de uitkomsten verrassend. Althans, zo op het eerste gezicht. Geen van de huidige bestuurders ken ik persoonlijk, dus daar zat de verrassing niet. De besturen van de Nevobo en de NTTB kenden beide een redelijke spreiding over de stijlen. Waarom ik dat dan ook verwachtte bij een verenigingsbestuur (al was het van een andere sport)? Hmm ... zo zie je maar weer: selectieve perceptie ligt overal op de loer. Goed leerpunt voor mezelf. Dit sportbestuur kent een stevig fundament in de tandem Beheerder-Verbinder. Die combinatie getuigt van behoedzaamheid en stabiliteit. Géén uitgesproken visie op de toekomst. Voorzichtig verkennen welke ontwikkelingen mogelijk en wenselijk zijn. In de Actieve stijlvoorkeuren (dagelijkse toepassing) domineert de

Beheerder ("aansluiten bij wat er al is"), zie de bovenste afbeelding. Als het lastiger wordt, onder druk, komt de Verbinder ("waar is praktisch draagvlak voor") meer naar voren, zie de onderste afbeelding. Voor meer achtergrondinformatie zie [link naar introductievideo](#). Voor het bestuur was dit 'teamprofiel' goed herkenbaar, zeker tegen de achtergrond van de meer oriënterende ontwikkelingsfase waarin de vereniging zich momenteel bevindt.

Verder ...

Uit onderliggende cijfers blijkt o.a. dat de Ambassadeurstijl (externe gerichtheid) minder in beeld is als het lastig wordt; het bestuursgemiddelde gaat van 54% Actief naar 28% Intuïtief. De focus is dan minder naar buiten gericht, maar meer op de interne haalbaarheid en draagvlak.

Het is maar een tipje van de sluier, maar ik hoop met dit verslag

toch een bijdrage te leveren aan het verder ontwikkelen en verbeteren van het sportbestuur in Nederland. Bij bonden en verenigingen.

Interesse?

Frans Muijzers 0650520101
sport@muijzers.nl

